

Publicerad 2010-10-16 17:29 av Jan Linderoth

Vi då och nu

JAG HAR SLUTAT ATT ROPA INÅT MÖRKRET

Jag har slutat
att ropa inåt mörkret
in bland prasslande nätter
och slingerskogar

Du
la sval hand över
mina läppar
din blick
en cocktail
av bedjande och uppmaning
TYST!

Jag
kan inget annat göra
än att kyssa
din handflata
och njuta
av tystnaden

Jag slutar att ropa
inåt det mörka
efter ljus
och jaga gryningen
när det är natt

Och du...
Det är så väldigt okey

Och på grund av just det
så finns
du
jag
och vi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Linderoth med Poeter.se id #14552 innehar upphovsrätten